

سخنگوی دولت اذعان کرد بنزین تولید داخل سرطان‌زا نیست

یک سال پس از جریان‌سازی سازمان محیط زیست و برخی از مسئولین وزارت نفت در خصوص آلاینده‌گی و سرطان‌زا بودن بنزین محمدباقرنوبخت سخنگوی دولت گفت: دولت سرطان‌زا بودن بنزین تولید داخل را نفی می‌کند!

بعد از یک سال جنجال دولت راستگویان!

سخنگوی دولت اذعان کرد بنزین تولید داخل سرطان‌زا نیست

یک سال پس از جریان‌سازی سازمان محیط زیست و برخی از مسئولین وزارت نفت در خصوص آلاینده‌گی و سرطان‌زا بودن بنزین محمدباقرنوبخت سخنگوی دولت گفت: دولت سرطان‌زا بودن بنزین تولید داخل را نفی می‌کند!

روز گذشته و در حاشیه جلسه هیئت دولت، نوبخت به میان خبرنگاران آمد تا به پرسش‌های مختلف آنها پاسخ دهد. در این بین یک پرسش ساده و پاسخ سخنگو، پرونده یکسال سیاه‌نمایی علیه تولید داخلی و تشویش اذهان عمومی را بست! خبرنگاری با توجه به گزارش کمیسیون بهداشت مجلس، نظر وی را درباره کیفیت بنزین داخلی پرسید که نوبخت گفت: دولت سرطان‌زا بودن بنزین داخلی را رد می‌کند

ماجرای فضا سازی رسانه‌ای پیرامون ارتباط «بنزین تولید داخل» و آلودگی هوای شهرهای بزرگ کشور همچون پایتخت و اصفهان و اراک و تبریز، از پیش از روی کار آمدن دولت جدید توسط تیمی مشخص از اصلاح طلبان و ضدانقلاب خارج نشین آغاز شد. هدف اصلی از این عملیات رسانه‌ای، مقاومت در برابر رفع وابستگی به بنزین خارجی با شعار «ما می‌توانیم» بود. در این میانه، علاوه بر به خطر افتادن منافع عده‌ای رانت خوار در داخل کشور که از واردات میلیونی بنزین منافع زیادی بدست می‌آوردند، بخشی از ضد انقلاب نیز به واسطه شکست پروژه «تحریم صادرات بنزین به ایران» و قدم گذاردن کشور در مسیر خودکفایی عصبانی بودند

پیشنهاد واردات از کجا آمد؟

نخستین بار معصومه ابتکار، رئیس سازمان حفاظت از محیط زیست، در دی ماه 1392 در گفتگو با خبرنگار علمی ایرنا پیشنهاد بسیار مهمی را مطرح می‌سازد که در «پرونده خودکفایی بنزین» نقطه عطفی محسوب می‌شود. ابتکار اعلام می‌کند: استفاده از سوخت استاندارد تاثیر زیادی در کاهش آلودگی هوا و داشتن هوایی سالم دارد. از این رو اگر سوخت با کیفیت در کشور تولید نمی‌شود بهتر است تا فراهم شدن زمینه تولید سوخت استاندارد، «واردات بنزین» داشته باشیم! او حتی با اشاره به قطع گاز بعضی مناطق کشور در برخی زمستانها، پیشنهاد واردات گاز را هم داد!

رد پیشنهاد ابتکار

شاهرخ خسروانی معاون مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش نفتی، 11 بهمن 1392 با رد غیر استاندارد بودن بنزین پتروشیمی‌ها به خبرگزاری مهر گفت: با توجه به کسری ناشی از تولید داخلی و مصرف بنزین، میزان کمی از این سوخت از مجتمع‌های پتروشیمی دریافت می‌شود که پس از ترکیب با بنزین تولید پالایشگاه‌های نفت و کسب استاندارد لازم، به شبکه‌های توزیع سوخت تحویل می‌شود که کیفیت آن دقیقاً مطابق با استاندارد ابلاغی است. اظهارات خسروانی بعنوان بالاترین مقام مسئول در این ماجرا کافی بود تا باب این‌گونه سخنان بسته شود اما چنین نشد!

آغاز واردات بنزین!

علی رغم مخالفت اولیه وزارت نفت با پیشنهاد معصومه ابتکار و رد ادعاهای وی درخصوص سرطان‌زا بودن بنزین تولید داخل، 14 اسفند 1392 مدیرعامل شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی با اشاره به توقف تولید بنزین پتروشیمی از سال 1393 از تامین کسری بنزین پتروشیمی با واردات از خارج کشور خبر داد و گفت: سال آینده حجم واردات بنزین با افزایشی حدود 3 برابری به 10 تا 11 میلیون لیتر در روز افزایش می‌یابد (!)

به این ترتیب مدیران نفتی کشور بر اساس یک شایعه بی پایه و اساس بیش از 4.1 میلیارد لیتر بنزین تولیدی

پتروشیمی‌های ایرانی را از بازار مصرف داخلی جمع نمودند.

ماجرای بنزین پاک (یورو 4)

از همان ابتدا مسئولین وزارت نفت ادعا کردند که فقط محموله‌های بنزین مطابق با استاندارد یورو 4 را به کشور وارد می‌کنند. از جمله می‌توان به اظهارات سعید ناقدی نیا، رئیس امور مهندسی تولید شرکت ملی پالایش اشاره کرد که در اردیبهشت 93 با بیان این که به دستور وزیر نفت مقرر شده است، صرفاً بنزین با کیفیت یورو 4 به کشور وارد شود. سازمان محیط زیست نیز با تبلیغات گسترده در صدا و سیما و رسانه‌ها واردات «بنزین پاک» را به نام خود تمام کرد. 29 اردیبهشت 93 رئیس مرکز هوا و تغییر اقلیم سازمان محیط زیست علی‌رغم تاکید بر ادعای آلاینده‌ی بنزین پتروشیمی گفت: تا کنون بنزین پتروشیمی و بنزین وارداتی را تست نکرده‌اند. اما از آلاینده‌ی بنزین تولید داخل اطمینان قطعی دارند! رشیدی همچنین تاکید کرد که بنزین پتروشیمی در تهران توزیع نشده و آلودگی هوای تهران ربطی به این بنزین نداشته است.

اندکی بعد در 3 خرداد 93 مسجد جامعی در شورای شهر تهران با قدردانی از تلاش‌های بیژن زنگنه در عمل به تعهدات خود مبنی بر توزیع بنزین پاک (!) از سال 93، توزیع بنزین وارداتی را مهم‌ترین دلیل کاهش آلودگی هوای تهران دانست. 10 خرداد 93 رئیس جمهور روحانی تحت تاثیر القائات ابتکار و برخی مدیران نفتی گفت: از باد و باران هم تشکر می‌کنیم اما آثار تعویض بنزین را در هوای تهران می‌توانیم مشاهده کنیم.

اما چندماه بعد، وقتی معلوم شد اصلاً تا پایان اردیبهشت 93 هنوز بنزین وارد نشده بود و آنچه هم که بعداً وارد شد یورو 4 نبوده، تشکر مسجد جامعی و رئیس جمهور، رنگ و بوی دیگری به خود گرفت! البته هیچ کس هم به رئیس جمهور توضیح نداد که در شرایطی که خود مدیران ارشد محیط زیست به عدم توزیع بنزین پتروشیمی در تهران و شهرهای بزرگ معترف هستند چگونه واردات بنزین در بهبود هوای تهران موثر واقع شده است؟! تقدیر جهانیان از ابتکار!

در میانه فریاد استقلال خواهی ملت و خطر تحریم بنزین و بریز و بپاش وارداتی، به حکم ادعای بدون سند معصومه ابتکار؛ مجموعه بزرگی از شرکت‌های غیر انتفاعی بین‌المللی «تقدیر از رئیس سازمان حفاظت از محیط زیست» ایران را در اولویت کاری خود قرار دادند! روزآتلاین هلندی در همین رابطه در 11 اردیبهشت 1393 نوشت: «به فاصله 48 ساعت پس از انتشار خبر اعطای نشان مجلس فرانسه به معصومه ابتکار، دانشگاه ییل در آمریکا اعلام کرد که رتبه سلامت محیط زیست ایران طی ده سال گذشته تا امروز، 63 پله سقوط کرده است! پیش از این نیز در مراسمی در تهران اعلام شده بود که معصومه ابتکار از سوی بنیاد «انرژی گلوب» به عنوان «بانوی زیست محیطی جهان» انتخاب شده و جایزه بنیاد انرژی به وی اهداء شده است! اما آتش به قدری شور شد که صدای ضدانقلاب نیز در این میانه درآمد. اهدای این جایزه به ابتکار چنان غیر منتظره و بی‌دلیل بود که رادیو فردا ارگان رسانه‌ای وابسته به دولت آمریکا در گفتگو با ولفگانگ نویمان، بنیانگذار بنیاد جهانی، تلاش کرد از این موضوع ابهام‌زدایی کند. نویمان در قسمتی از مصاحبه خود در دفاع از اهدای جایزه به معصومه ابتکار گفت: «همه می‌دانند که بخصوص در چند سال اخیر، تکنولوژی جدید و پیشرفته در بسیاری از زمینه‌ها مثل محیط زیست وارد ایران نشده است. با چنین شرایطی ما هم نمی‌توانیم برآوردمان را بر اساس پیشرفت در بقیه کشورها بگذاریم و انتظارات بیشتری داشته باشیم.»!

واردات بیشتر کیفیت کمتر!

25 اردیبهشت 93 رئیس اتحادیه جایگاه‌داران سوخت کشور اعلام کرد: در سال‌های گذشته 3/5 میلیون لیتر بنزین وارد کشور می‌شد که اخیراً با دستور وزیر نفت به 10 میلیون لیتر افزایش یافته است. این در حالیست که بنزین‌های وارداتی فاقد استانداردهای جهانی است!

قائم مقام سابق شرکت ملی پالایش و پخش در 12 اردیبهشت 1393، با اشاره به استاندارد 4904 در خصوص عرضه و واردات بنزین به فارس گفت: متأسفانه باید گفت نمونه‌های بنزین وارداتی نشان می‌دهد که این محصولات نه آزمون آروماتیک و نه آزمون بنزن را می‌گذرانند به طوری که مشخصات بنزین‌های وارداتی نشان از بنزین‌هایی با استاندارد یورو 2 را دارند.

سرانجام در خرداد 93 اسناد آزمایش‌های انجام شده بر نمونه‌های بنزین وارداتی در رسانه‌ها منتشر شد که بر اساس آن مشخص شد بنزین وارداتی حتی از استاندارد یورو 2 نیز تبعیت نمی‌کند! تازه در این هنگام بود که هیئت دولت با صدور مصوبه‌ای خطاب به وزارت نفت خواستار واردات بنزین صرفاً با استاندارد یورو چهار شد و بر همین اساس، هرگونه واردات بنزین با استاندارد یورو دو در قراردادهای جدید را ممنوع اعلام کرد.

بنزین پاتیلی!

28 خرداد 93 اسناد منتشر شده در رسانه‌ها ثابت کرد بنزین وارداتی در سال 1393 نشان می‌دهد که بنزین مورد نظر «پاتیلی» و کیفیت آن در حد بنزین صادر شده به کشور افغانستان است؛ این نوع بنزین توسط برخی دلانان دونه پایه حوزه خلیج فارس، با ترکیب برخی از مشتقات و ترکیبات بی‌کیفیت، تولید شده و به طور معمول به کشور افغانستان صادر می‌شود!

پیش از آن در 27 خرداد 93، مدیر سابق شرکت پخش و پالایش فرآورده‌های نفتی در گفتگو با کیهان فاش کرده بود بنزین

وارداتی به کشور از شرکت‌های معتبر تولیدکننده به کشور صادر نشده و صرفاً توسط دلان دون پایه نفتی با قیمتی بسیار بالاتر از محصول تولید داخل تهیه شده است.

مهندس سالاری گفته بود: قراردادی مستقلاً با یک تولیدکننده مشخص وجود ندارد و خریدهای وزارت نفت از طریق «واسطه» صورت می‌گیرد! واسطه‌ها هم دلال‌هایی هستند که آنالیز درستی ندارند. فرآورده در کشتی است و محموله پیشنهادی برای معامله روی آب است! یعنی این طور نیست که آزمایش‌ها و استانداردهای کیفی در وقت و زمان مقتضی بررسی شوند. بر اساس مستندات واضح است که بنزین وارداتی با استاندارد پایین‌تر و قیمت بالاتر لیتری 15 الی 20 سنت گران‌تر وارد کشور شده است.

گزارش کمیسیون بهداشت، مهر باطل بر همه ادعاها سرانجام پس از این همه هیاهو بادستور علی لاریجانی، کار به کمیسیون بهداشت رسید و قرار شد آن مرجع بعنوان یک گروه تخصصی در باره همه ادعاها اظهار نظر کند. سید مهدی موسوی‌نژاد، عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی با اشاره به بررسی وضعیت آلاینده‌های بنزین‌های تولید داخل در گزارش کمیسیون بهداشت مجلس اعلام کرد: کمیسیون بهداشت پس از انجام بررسی‌های لازم در خصوص آلاینده‌های بنزین‌های تولید شده توسط پتروشیمی‌ها و همچنین جلسات متعدد با مسئولین ذیربط، ادعای برخی از مسئولین از جمله سازمان محیط زیست که می‌گفتند این بنزین‌ها سرطازا می‌باشند را رد کرد.

وی افزود: در گزارش کمیسیون بهداشت آمده است ترکیب بنزین‌های تولید شده توسط پتروشیمی‌ها با بنزین‌های تولیدی در پالایشگاه‌ها اختلاف اندکی داشته و از آنجایی که این بنزین‌ها مستقیماً در مراکز و جایگاه‌های سوخت قرار نمی‌گرفته است، پس نمی‌توان آن را عامل آلودگی هوا دانست.

نماینده مردم دشتستان در خانه ملت افزود: همچنین ادعای دیگری وجود داشت که بنزین پتروشیمی‌ها را عامل اصلی آلودگی در تهران و کلانشهرها می‌دانست، ادعای فوق نیز بر اساس این گزارش فاقد مستندات کافی دانسته شد. موسوی‌نژاد در پایان خاطرنشان کرد: علاوه بر تمامی این مسائل این موضوع که کیفیت بالای هوای تهران را به عدم استفاده از بنزین وارداتی نسبت می‌دهند، ادعایی بی‌ربط است چرا که همانگونه که گفتم از سویی بنزین‌های وارداتی فاقد استاندارد ملی 4904 و استاندارد یورو 4 بوده و حتی مواد ممنوعه‌ای نیز در این بنزین‌های وارداتی دیده شده است! واز سویی دیگر بنزین پتروشیمی‌ها تا پایان اردیبهشت ماه سال جاری مورد استفاده قرار می‌گرفت، پس این ادعا نیز بی‌اساس می‌باشد.

ماجرا وقتی به اینجا رسید دیگر راهی برای ادامه ادعاهای گذشته باقی نماند و سرانجام سخنگوی دولت هم ناچار به اعتراف به این حقیقت شد که آنچه در یکسال گذشته در باب آلاینده‌های بنزین داخلی و سرطازا بودن آن گفته شده عاری از حقیقت بوده و بنزین داخلی سرطازا نیست!

بررسی ادعاهای مطرح شده در موضوع بنزین نشان می‌دهد که با طراحی یک دروغ بزرگ و انجام یک عملیات چند مرحله‌ای، اهداف مهم و خطرناکی تعقیب شده است. آن چند مرحله عبارتند از:

الف) آلوده بودن و سرطازا بودن بنزین تولید داخل که از جانب معصومه ابتکار مطرح و تعقیب شد. ب) گره زدن آلودگی هوای تهران و کلانشهرهای کشور به بنزین تولید داخل ج) ادعای این که بنزین وارداتی دارای استاندارد یورو چهار است. اما اهداف خطرناکی که از این عملیات حاصل شد عبارتند از: الف) تعطیل تولید ملی ب) تحقیر و تخطئه توان دانشمندان ملی ج) واردات بنزین و تامین منافع دلان د) چراغ سبز به دشمن برای اعمال تحریم سوخت ج) تشویش گسترده و وسیع اذهان عمومی و القاء خط بدبینی نسبت به نظام به دلیل بی‌توجهی به سلامت مردم و...

اما ظاهراً ماجرا هنوز تمام نشده و تیم عملیات روانی دولت و تشویشگران اذهان عمومی سناریوی تازه‌ای را تدارک دیده‌اند! آنها از مدتی قبل با هیاهو از بحث پارازیت و زیان آن برای سلامت مردم رونمایی کرده و موج جدیدی را به راه انداخته‌اند! از همین حالا می‌توان پیش‌بینی کرد که یک سال بعد سخنگوی دولت در یک مصاحبه و با گفتن چند کلمه اعلام کند که پارازیت هم زیانبار نیست و تمام!

اکنون پرسش مهمی که اذهان عمومی را در این ماجرا به شدت درگیر کرده این است که دستگاه‌های عریض و طویل نظارتی در ماجرای این دروغ‌های تلخ، در کجای میدان ایستاده‌اند؟! پاسخ یک‌سال تشویش اذهان عمومی و ایجاد خوراک برای رسانه‌های بیگانه و تبلیغ علیه نظام چیست؟ آیا کسی به واردات بنزین، رانت و دلالی و دیگر حاشیه‌های آن نظارتی دارد؟ مدعی العموم در این بین چه نقشی دارد و چه زمانی قصد دارد برای عدم تکرار این سناریوها و ایجاد نگرانی هرروزه برای مردم، از قانون استفاده کند؟